

som ikke yder de bedste Kræfter i Overflod; det er Noget, man maa forandre. Der er en anden Betingelse, som ogsaa her er knyttet til, der gjør Lønningen af disse Betjente maaskee mindre heldig. Man indbrømmer en Adkomst til Pension efter 15 Aars Forløb — jeg troer, man gjerne kunde være bleven staaende ved 20 Aar, som er den Grændse, der er gjældende for Underklasserne i Militæretaten — til alle ved Politiet ansatte Mænd af Underklasserne, Underofficererne inklusive; men man tilstaaer ikke nogen saadan Adkomst for selve Mandstabet. Jeg kan nu ikke see, at disse Politimænd eller Politikonstabler — jeg kan ikke rigtig finde mig i dette Udtryk paa dette Sted, jeg kan ikke vænne mig til det, thi jeg har altid betragtet Konstabler som Folk, der lade Kanoner; vi have Ordet her tillands, men vi kjende det ikke med den Anvendelse, der her er givet det; men det er saa engelsk at have Konstabler — jeg siger, jeg kan ikke see, at disse Konstabler skulle være anderledes stillede end de Andre af Underklasserne, og det af den Grund, at om ogsaa en saadan Mand har tjent i en Række af Aar i denne Stilling, saa kan han ikke have erhvervet Formue, thi om endogsaa Gaverne flyde nogenlunde taaleligt, saa flyde de dog ikke saa rundeligt, at han kan blive rig af dem, og han kan heller ikke mere efter Afstedigelsen have Arbeidskraft tilovers til at erhverve sit Underhold ved nogen anden Forretning; han kan tjene længe i Politiet, ja, han kan gjerne være 25 Aar i Politiets Tjeneste, men naar han er udslidt i denne Tjeneste, saa er han ikke skiftet til at foretage sig noget Andet, og da han sin hele Levetid igjennem har maattet arbejde med Tiggeri, saa maatte det være tungt for ham, om han selv skulde give sig til at tigge. Jeg troer derfor, at det næsten vil være nødvendigt at forene med de Bestemmelser, der her ere givne, en Bestemmelse, som tilfører en Adkomst til Pension for disse Folk efter Forløbet af et vist Antal Aar, f. Ex. 20 Aar; dette er en Forhøielse af Lønningen, der næsten kommer ud paa $\frac{1}{5}$. Naar jeg saaledes har opgivet at tale om Lønningen og om Antallet, saa har jeg fra Begyndelsen af sagt, at det var fordi jeg betragtede hvad Staten giver som en Affindelse, men jeg maa da holde fast paa, at det ikke

kommer til at staae her i Loven, som det nu staaer, men at der blot staaer en Anviisning i Loven til, at der paa Finantsloven aarlig vil blive udkøstet en Sum af 38 eller henved 40,000 Rdl., idet nemlig det bliver det eneste Middel, der er tilbage for Statsstyrelsen — jeg mener Bevillingsmyndigheden iberegnet — til at holde Kjøbenhavns Kommune til at opfylde sine Pligter mod Staten, til at opfylde de Pligter, den har mod Hovedstaden. Giv vi denne Sum engang for alle ved en Slags Afford og sig: der have vi 38,000 Rdl., dem kunne vi ikke tage tilbage, saa ligger det til Kommunen, maaskee med Ministerens Indvilligelse, at forandre alle de Bestemmelser, som vi havde troet skulde komme til Udførelse, da vi gave Loven. Stille vi derimod Bevillingen paa den af mig foreslaaede Maade, kunne vi aarlig forlange os opgivet, hvorledes det hele Hverv røgtes, og dette er det allermindste, vi bør have for en saa velvillig Bevilling. Disse skulle være de Hovedforandringer, som jeg skal foreslaae til 2den Behandling, den ene, at der kun bliver to Politinspektører, og at det overlades til Politidirektøren at bestemme deres Forretninger, og den anden, at de Penge, som tilskydes fra Staten, tilskydes gjennem Finantsloven under den Forudsætning, at saalænge vi kunne og ansee det nødvendigt, give vi dem, men at vi holde op dermed, saasnart vi ikke ansee det nødvendigt. — Der er endnu et Punkt, jeg skal omtale. Der er Mange, der mene, at det er nødvendigt, at Politidirektøren udnævnes af Kommunen, og der er ogsaa Mogle, der have meent, at naar Politidirektøren hører op at udføre de Amtmandsfunktioner, som han nu udfører, skulde Diebliffet være kommet til, at dette kan skee. Efter min Mening ligger Nødvendigheden for, at han udnævnes af Staten, ikke deri, at han udfører Amtmandsfunktioner, men deri, at han er Hovedstadens Politidirektør. Saavidt jeg forstod, var ogsaa den ærede Ministers Betragtning netop den samme, og det vil jeg haabe, at han vil holde paa til det Yderste. — Hvad § 8 angaaer, kan jeg kun være enig med dem, som sige, at naar vi ville have et Politi, som skal have Styrke og Kraft, saa maae vi ikke gjøre Politidirektøren det til Pligt at raadslaae med Magistraten, medens